

● Metin Önal Mengüşoğlu

Son Şahit

“Ve senin Rabbin ne zaman Âdemoğulları’nın sulblerinden onların soylarını çıkaracak olsa, onları kendileri hakkında şahitlik etmeye çağırır: ‘Ben sizin Rabbiniz değil miyim?’ Onlar cevaben: ‘Elbette’ derler, ‘Buna şahitlik ederiz!’ (Bunu böylece hatırlatıyoruz ki) Kıyamet Günü’nde ‘Doğrusu bizim bundan haberimiz yoktu’ demeyesiniz.” (Araf Suresi: 172)

Eğilip de kulak verdiğin zaman
Yazarlar ismini tutanaklara.
Uykuda kâfidir sesini duyman
Gömülen ölünün dünkü mezara

Ölü öksürür mü; sen düşüne dur
Okyanus çağlasın kulaklarında.
Ötelerden kalbe ayan olmuştur
Çok mucize yatar yerin altında.

Şu fani dünyaya bir daha gelsem
Uçurtmasız koymam, hiçbir çocuğu
Hiçbir aydınlığı kesmesin gölgem
İkinci hayatta alsam soluğu

Kaf dağından geldim; esvabım tozlu
Çehremde toprağın derin izleri,
Su içtim çeşmeden hem iki gözlü
Gönlüm bu sofraya bekler sizleri.

Nasipsiz tüccarı bu kervanların
Gözlerinde uyku açlığı vardı;
Heybesinde zaman, bugün ve yarın
Kalbini unutuş kaygısı sardı.

Bir yetime selam da mı vermedin?
Evde iki canlı kadının yok mu?
Yok mu okşamayı bekler bir kedin?
Bir tebessüm göster ölmezsin; çok mu?

Tarlandaki kuşu kovaladın mı?
Bir kurbağa taşladın mı göllerde?
Denize girerken hiç susadın mı?
Dostun şerbetine su katan nerde?

Baharda canlanan tomurcuklarla
Beraber canlanır sanma ruhunu;
O gümüş çiçekler bezense karla
Ebedi ölüme benzetme bunu.

Okun on ikiye saplandı ama
Kalbine felaket maraz bulaşmış;
Saçını başını boş yere yolma
Saat beklediğin zamanı aşmış.

Konduğun istasyon ıssız, kimsesiz
Şehir surlarının çok uzağında;
Kovulmuş güvercin kadar mı aciz,
Bir korku oturmuş üst dudağında.

Kampanalar çaldı, tren kalkacak
Kanatsız uçmayı ezberlediysen,
Düşünürsen kurtulursun sen ancak,
Boğulmazsın; eğer yüzmeyi bilsen

Açlığına fiske at; gitsin gemi
İftar saatidir büyük tatminin,
Teçhizat zayıftı, kaptan acemi
Meleklerle ihtiyacın var senin.

Haritanı düzgün katla, doğru bak
Dursun kulağında kurşun kalemin;
Öteler elbette beriden uzak
Bütün derdi budur cümle âlemin.

En doğru pusula kalbin, unutma!
Kılavuz da odur, rehber de odur.
Başka yol gösteren kimseyi tutma
Son şahit! Kendini şimdi yola vur.

Hazineler biter, herkes çekilir
Muhkem kasalarda fare deliği,
Devlet mührü kor ateşte zor erir,
Suya versen sağaltırsın çeliği.

Ekmek kıymetini yitirdi belki
Orman uğultusu işitilmiyor;
Ulu rüzgârların susması ne ki,
Deniz çağıltısı bile gelmiyor.

Gece yok, gündüz yok ve zaman durmuş
Akıllı evlerin kapısı açık;
Kapının ağzında ölümcül bir kuş,
Tüyleri turuncu, ağzı ufacak

Gömdüğü cevizi orda unutan
Hırsız kargaları unuttur muyum?
Zamanı şaşırıp gündüzün yatan
Köpeğe bağırarak benim de huyum.

Arza son fidanı diken sen ol ki,
Son şahit yazılsın ismin deftere.
Arzda son cefayı çeken sen ol ki,
Mahkemede ceza alma yok yere.

